

Andrzej M. Kaniowski

Od redakcji

Etyka 44, 5-7

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1921-1994

W roku 2011 przypadła 90. rocznica urodzin prof. Iji Lazari-Pawłowskiej, wieloletniego kierownika Katedry Etyki w Uniwersytecie Łódzkim.

Prof. Ija Lazari-Pawłowska była nie tylko badaczką kwestii etycznych i metaetycznych, myśli i dokonań Alberta Schweitzera oraz Mahatmy Gandhiego, orędowniczką idei tolerancji oraz szanowaną w europejskich kręgach akademickich reprezentantką polskiej humanistyki powojennej, która uzyskiwaną wiedzę i doświadczeniem szeroko dzieliła się z zawsze licznym gronem uczestników prowadzonych przez Nią seminariów. Była także, o czym również winniśmy pamiętać, a o czym dobitnie poświadczają Autorzy załączonych wspomnień, osobą życzliwą wobec ludzi, która nie tracąc zmysłu realizmu, nie stroniła jednakże od dyskretnego moralizatorstwa, czym też dodatkowo zjednywała sobie sympatię i szacunek swoich słuchaczy i wychowanków.

Katedra Etyki Uniwersytetu Łódzkiego, pragnąc przyczynić się do tego, by kolejne pokolenia polskiej inteligencji pamiętały o tej ważnej Postaci polskiej humanistyki, zorganizowała w maju 2011 roku sesję upamiętniającą prof. Iję Lazari-Pawłowską – tak Osobę, jak i Jej dokonania.

Kierownik Katedry Etyki w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Łódzkiego
prof. UŁ dr hab. Andrzej M. Kaniowski

Włodzimierz Nykiel
Rektor Uniwersytetu Łódzkiego

Profesor Ija Lazari-Pawłowska (1921-1994) to wielka postać Uniwersytetu Łódzkiego, związana z naszą uczelnią od pierwszych lat jej istnienia. Wybitna uczona ciesząca się uznaniem zarówno w kraju, jak i za granicą; autorka licznych, wspańiałych prac z zakresu etyki i metodologii nauk. Znamy i pamiętamy Jej poglądy oraz postawę, a także znakomite rozważania i prezentacje programów moralnych zawarte w pracach poświęconych Gandhitemu, Schweitzerowi, Nehru oraz polskim etykom: L. Petrażyckiemu, M. Ossowskiej czy T. Kotarbińskiemu.

Jej publikacje ukazywały się nie tylko w Polsce, ale także w wielu innych krajach Europy (Wielka Brytania, Austria, Dania, Jugosławia, Hiszpania, Holandia, Niemcy, Szwajcaria, Szwecja, Włochy, Związek Radziecki) oraz poza Europą (Indie, Stany Zjednoczone).

Od 1971 r. kierowała Zakładem Etyki, przekształconym 10 lat później w Katedrę.

Wykłady i seminaria prowadzone przez Profesor Iję Lazari-Pawłowską były dla studentów ważnym i ciekawym doświadczeniem intelektualnym, a zarazem spotkaniem z Jej bogatą osobowością. Ceniona i lubiana przez studentów, w 1981 r. w czasie łódzkiego strajku studentów, na ich zaproszenie uczestniczyła w rozmowach z komisją rządową.

Cieszę się, że na początku lat siedemdziesiątych, jako student, miałem okazję uczestniczyć w zajęciach prowadzonych przez Profesor Iję Lazari-Pawłowską.

Pamiętam nie tylko niektóre wątki seminaryjnych dyskusji i rozmów z Panią Profesorem, ale również atmosferę otwartości i nieskrępowanych rozważań.

Niniejszy tom „Etyki” to nie tylko zbiór referatów z konferencji, ale także wyraz pamięci o wspaniałym człowieku i wybitnej przedstawicielce polskiej humanistyki.